

LA DIVISIO TERRITORIAL DE CATALUNYA

Les últimes impresions recollides per l'immensa majoria de Bellpuigencs, entorn de la nova divisió comarcal i de la concessió de la capitalitat comarcal de l'Urgell a la nostra Vila, foren del tot esperançadores si poseeixen un fonament de realitat. Tots els fets que han induït al poble a la creença de veure realitzada aquesta concessió tant debatuda i per nosaltres tant desitjada, tenen en el seu principi unes contradiccions que tendeixen a esfumar momentàneament totes les nostres esperances, fonamentades en el dret indiscutible que ens concedeix la part històrica i la estructuració geogràfica de la nostra comarca natural.

En els estudis i projectes, publicats per la ponència nombra per la Generalitat de Catalunya, sobre la nova divisió comarcal, els ponents, Antoni Bergós, advocat e Historiador, Miquel Santaló professor de geografia, Ferran Valls i Taberner, catedràtic e Historiador, Antoni Rovira i Virgili, Historiador i escriptor, Felip Solé, pedagògic i director de la normal de mestres de Lleida i Pau Vila geògraf, en lloc reconeixent d'una forma categòrica els nostres drets, sinó que constantment defugin dels fets reals, per marcar un favor incompreensible envers determinada ciutat segarrenca, la qual impossibilitada per ésser declarada capitalitat de la comarca a que pertany, busca la seva addició, a la plana urgellesa amb l'afany ben comprés d'ésser declarada la seva capitalitat.

En el resultat de l'enquesta cursada a tots els Ajuntaments de Catalunya, per la dita ponència per fixar estructuració de les comarques segons el concepte popular, són remarcables l'actitud de la majoria dels pobles urgellesos en reconèixer els drets que Bellpuig té per ésser cap de la comar-

ca i l'actitud de la ciutat de Tàrraga, que vol instaurar una comarca del seu nom, per tothom desconeguda. Aquesta comarca imaginària creada per fins particularíssims, fa pressindir als senyors Ponents, dels resultats reals de l'enquesta i al redactà el seu projecte de divisions en demarcacions es desvien incluint la nostra població neta-ment urgellesa, dins dels límits sense lita d'aquella demarcació. Aquesta inclusió, resulta monstruosa als ulls de tothom coneixedor de les nostres comarques per cert ben delimitades, i es fa inacceptable completament, per un poble com el nostre que no enquadra en una comarca feta a convivència, banejant pobles completament diferenciats en costums en dialecte i en conveniències econòmiques.

Les particularitats tendencioses que es destaquen dels informes dels ponents, donen a comprendre que el fi principal que es persegueix en aquesta estructuració capritxosa de la nostra comarca, no es altre que satisfer les exigències Targarines per posseir una capitalitat, després de fallides les gestions per conquerir la de la Segarra, amb els serveis corresponents, que avui es concedeixen a la ciutat de Cervera. Tàrraga busca així un camp per satisfer les seves exigències inadmissibles en les poblacions de la nostra plana. Amb aquest afany, al fer la distribució per demarcacions, es dona un arredoniment especial a la comarca urgellesa, addicionant-l'hi per la banda de la Segarra i de la Ribera del Sió, els poblets que econòmicament es senten íntimament atrets per Tàrraga.

En el projecte de divisió en vegueries i comarques, sense incloure dins de la vegueria de Lleida quina capitalitat s'airibueix justament a la Capital. Dins de les comarques que es distribueix la

vegueria, figurem a la comarca d'Urgell. Aquesta comarca, composta per 31 municipis amb un total de trenta vuit mil habitants, els ponents després d'alguns rodejors declaren que es forçosa l'addició de Tàrraga, a la que cal atribuir-li la capitalitat, pel fet d'ésser el punt de contacte més viu de la economia urgellesa, a conseqüència dels seus mercats.

Aquest punt de vista insuficient per imposar a l'Urgell per capitalitat una població que dins de tots els aspectes pertany a la Segarra fa que no es tingui en compte que l'economia urgellesa de fet en viu absolutament al marge.

En els estudis i projectes publicats per la Generalitat de sobre la divisió territorial catalana, es reconeix com a nucle mercantil important la nostra població la qual es posterga com a secundària, pel sol fet de considerar-nos ben units i relacionats amb Tàrraga, per les vies de comunicació que ens entrellassen i igualment sens imposa com a capitalitat.

Aquestes determinacions, demostren de la forma que els ponents han fet cas omís dels nostres drets tradicionals com a capitalitat i de la forma més injusta que sens vol privà la nostra vitalitat, afectan íntensament els interessos generals de la nostra població.

Aquestes conveniències particulars, al redactà el projecte definitiu, cal deixar-les completament al marge. Els diputats al Parlament Català amb la seva autoritat soberana sobre les qüestions lligades tant íntimament amb l'esdevenir dels pobles al discutir la nostra divisió territorial cal que demanem tinguin en compte les nostres justes aspiracions.

Tàrraga, a dotze quilòmetres de Cervera solsament, no pot ostentar la capitalitat nostra, per la

Dissabte dia 28 d'abril s'encendran fogueres als cims de les montanyes de tot Catalunya, com a protesta de la fracassada exhibició de forces fascistes celebrada darrerament a l'Escorial. També tindrà lloc a la ciutat de Barcelona, diumenge dia 29, una gran manifestació a la qual sabem que hi acudiran representants de les entitats polítiques dels pobles i ciutats de tot Catalunya.

any III no 24 (Bellpuig 30 d'abr 1934)